

HET WITTE HUIS

als nieuw

Eenpitter Marco van Leeuwen mocht tot zijn vreugde grootschalig onderhoud uitvoeren aan de buitenschil van Het Witte Huis, een beeldbepalend pand in Rotterdam. Een prestigieuze klus, want dit rijksmonument was ooit het hoogste kantoorgebouw van Europa en overleefde het bombardement op Rotterdam in 1940.

Het Witte Huis is de naam van een elf verdiepingen tellend gebouw in Rotterdam (zie kader), dat uitkijkt over de Maas. Het in art nouveau-stijl gebouwde pand was ooit het hoogste kantoorgebouw van Europa. De 43 meter hoge wolkenkrabber overleefde in 1940 het bombardement op Rotterdam. Het exterieur (gevels en dak) werd in de jaren negentig zoveel als mogelijk in de oorspronkelijke staat teruggebracht. De huidige eigenaar, brandstoffengroothandel Bom-Oil uit België, verhuurt het kantoorgebouw nog steeds aan bedrijven. In de voorbije maanden onderging de buiten-

schil van Het Witte Huis een grootschalige schilderonderhoudsbeurt. Eenpitter Marco van Leeuwen uit Schiedam was een van de drie partijen die een offerte mocht maken. "Ik voer regelmatig binnenschilderwerk uit in Het Witte Huis. Op een gegeven moment werd ik door de opdrachtgever benaderd met de vraag of ik als ozp'er eventueel ook een grootschalige klus als het buitenschilderwerk aan zou kunnen. Die uitdaging wilde ik graag aangaan", zegt Van Leeuwen. De beheerder van het gebouw, Jaap van der Wende, begeleidde het offertetraject en de Schiedammer bleek de laagste inschrijver te zijn.

AANPAK

Bij grote(re) klussen zoals Het Witte Huis doet Van Leeuwen altijd een beroep op collega-ozp'er Richard Beck uit Rotterdam. Eind maart begon het duo aan het onderhoudsproject, waarbij alle houtwerk (deuren, kozijnen, ramen, goten), maar ook stalen, stenen en betonnen delen opnieuw moest worden geschilderd. "We hebben eerst de noordkant aangepakt. Op de begane grond van het gebouw is namelijk een grand café gevestigd, dat het terras aan de noordkant heeft. Voordat het buitenseizoen zou losbarsten, wilden we daar het schilderwerk af hebben om de terrassgasten niet tot last te zijn."

Van Leeuwen liet Post Stalen Steigers uit Schiedam een ruim 40 meter hoge steiger tegen de noordkant van het gebouw plaatsen. Later verhuisde deze met de schilders mee naar de oost-, zuid- en westkant. "Vooral de verf op het houtwerk aan de zon- en regenkant van het

► Diverse geglazuurde stenen bleken aangetast door de tand des tijds (links). Die werkte Van Leeuwen cosmetisch licht bij met een matte dispersiemuurverf (rechts).

◀ Marco van Leeuwen ging graag de uitdaging aan om als eenpitter een grootschalige buitenklus als Het Witte Huis uit te voeren.

gebouw was flink mat geslagen en bladde op diverse plekken. We hebben een 2,5 beurt uitgevoerd. Ik heb alle houtwerk machinaal geschuurd. Eerst met korrelgrootte 100, na het gronden met korrel 180 of 200", vertelt Van Leeuwen. "We zijn relatief weinig houtrot tegengekomen. Het hout zit al 115 jaar in het gebouw en is op de meeste plekken nog steeds keihard."

VERF

Voor het maken van het verftechnische bestek van Het Witte Huis deed de schilder een beroep op commercieel technisch adviseur Cees Willemstein van Veveo Coatings en Carel Versteeg van grossier SPR Coatings (vijf vestigingen, met Schiedam als hoofdvestiging). "Ik schilder al jarenlang uitsluitend met Veveo-verfproducten

en dat bevalt me prima", zegt Van Leeuwen. Op de kaal gemaakte houtdelen brachten de schilders Celsor Urethan Primer 4S, een grondverf op basis van urethan alkydhars, aan. Het geheel werd daarna over gegrond met Celsor Thix Primer, een thixotrope grondlakverf met een zeer hoog vastestofgehalte voor buiten. De afwerking vond plaats met Celsor Platina SB, een siliconen alkydlakverf met een goede weersbestendigheid. "De bolle glans van het product komt prachtig tot zijn recht op Het Witte Huis", vindt Van Leeuwen. Hij brengt de kleuren grachtengroen en crémewit aan.

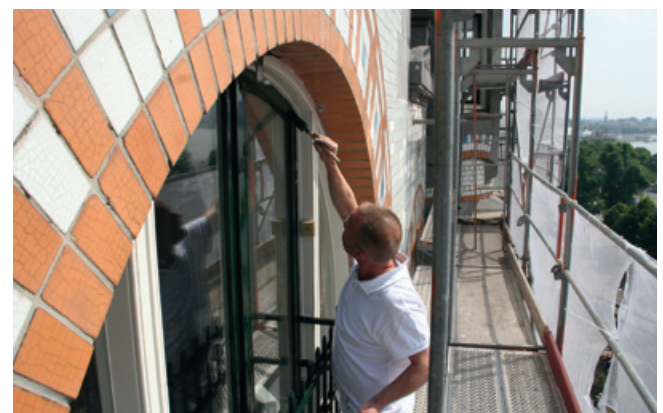
GEGLAZURDE STENEN

De begane grond en eerste verdieping van het beeldbepalende kantoorgebouw zijn opgetrokken uit hardsteen. Hierin

bevinden zich verschillende versieringen: zuilen, bloemmotieven en, aan de basis van de twee hoektorens, gevleugelde draken. Verder is links naast de hoofdingang, een strook tegels met bloemmotieven aangebracht. Van de 2e tot en met de 7e etage bestaat de buitenschil grotendeels uit wit geglazuurde bouwstenen; het wit

▼ Van Leeuwen voert alle lakwerk standaard uit met de kwast: "Dan komt de glans optimaal tot zijn recht."

>>>

>>> HET WITTE HUIS

als nieuw

wordt hier en daar onderbroken door rechthoekige, gekleurde motieven. "Diverse geglazuurde stenen bleken aangetast door de tand des tijds. Die heb ik cosmetisch licht bijgewerkt met Collix Multitex, een mooie egale matte dispersiemuurverf. Met een doek heb ik deze plekken vervolgens weer enigszins verouderd met een laagje vuil, zodat de nieuwe verflaagjes niet opvallen in het geheel", legt Van Leeuwen uit.

De Schiedammer voert alle lakwerk standaard uit met de kwast. "Dan komt de glans optimaal tot zijn recht. Verfrollers gebruik ik nooit, dat is voor amateurs", vindt hij. De eenpitter heeft in totaal ruim 11 weken aan het project gewerkt. "Ik vond het een eer om deze klus uit te mogen voeren. Vele generaties schilders hebben dit rijksmonument in het verleden geschilderd en ik ben er trots op dat ik nu ook in dat rijtje sta! Het is voor mij belangrijk om vakwerk af te leveren, zodat ik hier in de toekomst weer terug mag komen." Het ligt in de bedoeling van de opdrachtgever Het Witte Huis voortaan om de zeven jaar te laten schilderen.

▼ Overleg op de steiger tussen Van Leeuwen (links) en Carel Versteeg van leverancier SPR Coatings, met de Maas op de achtergrond.

▲ Het rijksmonumentale Witte Huis staat er weer piekfijn bij na het schilderwerk.

HISTORIE WITTE HUIS

Aan het eind van de 19e eeuw ontwierp de architect Willem Molenbroek een gebouw van elf verdiepingen hoog, een voor die tijd ongekende hoogte in Europa. Van de elf verdiepingen bevinden zich drie onder het schuine dak. Bovenop het schuine dak bevindt zich een uitkijkplatform, te bereiken met een lift. Na het bombardement in mei 1940 door de Duitsers stonden het Witte Huis en de Sint-Laurenskerk nog overeind, terwijl de omliggende bebouwing volledig was verwoest. Dat het Witte Huis bij de strijd om de Maasbruggen onder vuur heeft gelegen is nog duidelijk aan de vele inslagen van kogels aan de gevel te zien. Ze zijn bij de restauratie flink weggewerkt, maar de grote inslag links, aan de Wijnhavenkant, is gebleven.